

Van Record Muurtje Metselen naar Kerst in Lockdown

door Domaine Jeanary | december 2020

Dankzij de hulp van mijn alleskunnende boekhoudster verscheen er binnen een paar dagen een monteur van het waterbedrijf om naar de meter te kijken, waarvan wij eerder hadden geconstateerd dat hij niet meer liep. Gelukkig, want mijn tasje voor naar Nederland was al gepakt dus ik was blij dat hij snel langs kon komen. Een vrolijke kerel die direct met een nieuwe meter uit zijn auto sprong. De eerste persoon die hij tegenkwam was onze nieuwsgierige bemoeizuchtige buurman die direct rechtsomkeert ging toen Jan besloot de watermeneer te ontvangen. De buurman weet dat Jan geen enkel woord Frans spreekt en daar ook helemaal niet mee zit en rustig ter groet zijn hand opsteekt om vervolgens door te lopen. Jan is dus voor de buurman totaal niet van toegevoegde waarde.

De watermeneer en Jan begrepen elkaar met handgebaren en beiden gingen verder met hun werk. Aangezien het nogal koud was en de watermeneer met z'n kop ondersteboven in een put moest hangen ging ik maar even vragen of hij koffie wilde. "U bent zeker Nederlandse?" "...klopt" "Daar krijgen we altijd wat te drinken van..." "Bij ons in Nederland redelijk gebruikelijk" "Hier niet hoor, mevrouw. Maar heel erg bedankt. Twee klontjes suiker alstublieft". "Lukt het wel met de nieuwe meter"? "Zeker mevrouw, en.....hij is gratis" Ik was net omgekeerd om koffie te halen dus na de laatste opmerking draaide ik mijn hoofd en keek 'm, waarschijnlijk, wat serieus aan. "Grapje mevrouw, grapje..." Zijn geschrokken blik verdween toen ik in de lach schoot. ".....de koffie niet". Al schaterend verdween zijn ronde toet weer in de watermeterput.

Zelf speelde ik de laatste dagen acrobaat in eigen huis. Het trapgat was dan op zeer professionele wijze met nieuwe wanden, doorgemaakt door mijn lief, tochtvrij gemaakt maar dan moet er nog met een sausröller overheen worden gewreven. Nu was de steiger uitgeleend dus Jan was creabea met lijmtangen en wat platen en legde daarmee, gedeeltelijk, het trapgat dicht zodat ik met mijn trapje en sausröller aan de gang kon. Geloof me, hoogtevrees moet je in zo'n geval niet hebben. En ook geen wiebelend trapje! Akelig, maar het resultaat mag er zijn. De vitrinekastjes voor de schaakstuksparende Jan staan er ook weer. En toen was daar nog de nis. Waarvan Jan vond; het is wat het is. Maar ik had nog superleuk behang. Dus na wat spieren verrekt te hebben ziet dat er ook weer fantastisch uit! Na de kerst zet ik de boeken op alfabet 😊!

In de zwemschuur werd een dakbalk ondersteunt door een paaltje wat in de loop van de jaren was gaan lijken op een luciferhoutje. En Jan was altijd al voornemens om de schuur in tweeën te delen door middel van een muur, die dan weer de nieuwe ondersteuning zou zijn voor de balk. Tussen wat sauslagen door liep ik even naar buiten om te kijken of ik kon helpen. Niet nodig. Hij had de balk onder het dak al ondersteunt en het luciferhoutje verwijderd. Sterker nog, de eerste laag van het muurtje was al gemetseld. Helemaal in zijn element met gebreid petje op z'n bol naast een draaiende betonmolen metselde hij in anderhalve dag het muurtje van 2 meter hoog en 4 meter breed, plaatste de dakbalk terug en timmerde op de lange zijde een bekisting voor de dorpel tussen grind en toekomstige tegelvloer.

Terug in Nederland moest de getransporteerde motor met afgebroken sleutel nog afgehandeld worden. De motor was verkocht aan een dealer en die zou wel even een sleutel bijmaken. Geschatte kosten € 375,=. Die mijn lief in geen 375 jaar ging betalen. Zelfs het transport van de motor van Frankrijk naar Nederland was goedkoper! Na een rondje bellen vond Jan een sleutelmaakmeneer die vakkundig de speciale motorsleutel bijmaakte en programmeerde voor.....€ 75,=. Na dat geregeld te hebben haalde ik mijn aslade voor de kachel op en beloofde de verkoper om die nooit meer met het as in de vuilniszak te gooien. Daarna ging ik op weg naar de glitterende eenhoorn sloffen die mijn kleindochter voor haar verjaardag wilde en toen gebeurde het.....

Het gonsde al langer van de geruchten maar die avond zou onze Minister President ons vanuit zijn torentje toe gaan spreken. En waarschijnlijk gingen alle niet essentiële winkels dicht..... Op mijn lijstje kruiste ik aan wat via Internet kon, streepte door wat niet persé gekocht hoefde te worden en liep ik het winkelcentrum in voor de slofjes. Mijn hemel.....achteromkijkend liep de parkeergarage plotseling vol en stond er een file tot ver voor de ingang, van de roltrap afstappend belande ik in een ordinaire scheldpartij tegen iemand die geen mondkapje droeg, bij de Etos en de Gall & Gall stonden plots mensen in de rij en bij de grootste kruidenier van Nederland vochten ze met elkaar om een winkelwagenkarretje. Met verbijstering keek ik in het rond.....

En ik ga het jullie eerlijk zeggen; te midden van al die mensen stond ik uiteindelijk huilend en corona moe om me heen te kijken. Ongelooflijk idioot, kinderachtig, respectloos en onacceptabel. Zo, dat is er uit. In no time zat ik gewoon weer in het piepkleine flatje in Leiden, veilig achter een deur. Inmiddels heb ik een hele gezellige band met Abdullah. Ik mag 'm Appie noemen. Hij leverde met een grote glimlach de glitterstoffen voor mijn kleindochter en de overige bestelde cadeautjes! En Appie heeft dan geen vitaal beroep, maar ik vind dat hij ook een bonus verdient! Hij rent zich namelijk nu voor een schandig laag bedrag de benen uit zijn, overigens prachtig gespierde, Marokkaanse kont om er voor te zorgen dat al onze aankopen nog voor de kerst op de plek van bestemming zijn!

De komende weken gaan we een raar jaar afsluiten. Niks geen management taal met "uitdaging" "dynamisch" "schakelen" "positief benaderen".....het was gewoon een raar jaar. Klaar. Dus wens ik jullie allemaal, met al die heftige beperkingen, het verdriet om dat wat niet kan zijn, fijne, eenvoudige, tevreden maar vooral warme, begripvolle en liefdevolle kerstdagen. En daarna, zonder vuurwerk spektakel en laten we eerlijk zijn dat verdient 2020 ook niet, vol goede moed 2021 instappen. En voor dat nieuwe jaar wensen mijn lief en ik jullie vooral veel gezondheid. Want als er iets is wat 2020 heeft bewezen is dat dat het grootste goed is. Heel veel liefs, voor nu een goed weekend en hé, doe lief en.....pas goed op elkaar!

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Mary'.